

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 732/2020
02.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Павла Бркића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Младеновцу К. бр. 232/18 од 30.03.2020. године и Кв. бр. 281/20 од 27.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 02.03.2021. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Павла Бркића, па **СЕ УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Младеновцу К. бр. 232/18 од 30.03.2020. године и Кв. бр. 281/20 од 27.05.2020. године и предмет враћа Основном суду у Младеновцу на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу К. бр. 232/18 од 19.04.2019. године окривљена АА ослобођена је од оптужбе да је извршила кривично дело навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. Кривичног законика и одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда. Оштећени су ради остваривања имовинско правног захтева упућени на парницу.

Решењем Основног суда у Младеновцу К. бр. 232/18 од 30.03.2020. године окривљеној АА досуђени су трошкови кривичног поступка у износу од 94.500,00 динара на терет буџетских средстава суда и наложено је рачуноводству суда да наведени износ уплати у року од 60 дана од дана правноснажности решења браниоцу окривљене адвокату Павлу Бркићу. Истим решењем одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљене за накнаду трошкова кривичног поступка преко досуђеног износа, а до износа од 142.500,00 динара.

Решењем Основног суда у Младеновцу Кв. бр. 281/20 од 27.05.2020. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљене АА, адвоката Павла Бркића изјављена на решење Основног суда у Младеновцу К. бр. 232/18 од 30.03.2020. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Павле Бркић, због повреде закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и побијана решења укине.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа која је одржана без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано бранилац окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да су побијаним решењима на штету окривљене повређене одредбе члана 441. став 4. у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП.

Наиме, из списка предмета произилази да је правноснажном пресудом Основног суда у Младеновцу К. бр. 232/18 од 19.04.2019. године, којом је окривљена АА ослобођена од оптужбе да је извршила кривично дело навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. Кривичног законика (КЗ), одлучено и о трошковима поступка тако што је наведено да „трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда“. На тај начин, пресудом је одлучено ко ће сносити трошкове поступка па се решењем донетим након пресуде могло одлучивати само о висини трошкова, а не и о томе ко ће их сносити. Како пресудом није одлучено да трошкове сноси полиција и јавно тужилаштво, то се ставом изнетим у побијаним решењима да се окривљена обрати тим органима поступка за настале трошкове, одступа од правноснажне пресуде у делу о трошковима кривичног поступка.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП одређено је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је ставом 2. тачка 7) истог члана прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду вештаку, награду стручном саветнику, награду и нужне издатке браниоца, нужне издатке приватног тужиоца и оштећеног као тужиоца и њихових законских заступника, као и награду и нужне издатке њихових пуномоћника.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 14) ЗКП одређено је значење израза „поступак“ који се односи на предистражни поступак и кривични поступак.

Самим тим трошкови поступка обухватају и трошкове преткривичног и кривичног поступка те се обједињено морају посматрати. Трошкови који се односе на награду браниоца за присуствовање саслушању окривљене пред органом поступка-полицијом и јавним тужилашвом су несумњиво трошкови настали поводом поступка, с обзиром на то да се записници о доказним радњама које су предузете пред тим органом под условима прописаним Закоником о кривичном поступку могу користити као доказ у кривичном поступку.

Имајући у виду наведено, побијаним правноснажним решењима Основног суда у Младеновцу К. бр. 232/18 од 30.03.2020. године и Кв. бр. 281/20 од 27.05.2020. године, којима су браниоцу окривљене досуђени трошкови кривичног поступка у износу од 94.500,00 динара и то само за трошкове настале пред судом, при чему нису признати трошкови пред полицијом и Основним јавним тужилаштвом у Младеновцу, повређена је одредба члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, јер окривљеној нису признати трошкови настали поводом поступка, у складу са одредбом члана 261. став 1. ЗКП.

Дакле, побијаним правноснажним решењима о трошковима кривичног поступка повређен је закон из члана 441. став 4. У вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, јер окривљеној нису признати трошкови који се односе на награду браниоца окривљене на име одбране пружене пред полицијом и Основним јавним тужилаштвом у Младеновцу, а у питању су трошкови који су настали поводом поступка и на чију накнаду по закону окривљена има право, те како је суд дужан да одлучи о свим трошковима поступка, то је погрешан став изнет у побијаним правноснажним решењима да о наведеним трошковима тај суд није надлежан да одлучује.

Имајући у виду да је побијаним решењима повређен закон на штету окривљене, у смислу члана 441. став 4. ЗКП, то су иста морала бити укинута и предмет враћен Основном суду у Младеновцу на поновно одлучивање у првостепеном поступку.

У поновном поступку суд ће имати у виду све примедбе на које му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**